

အခန်း(၄)
ဟောပြောခြင်းနှင့် သွန်သင်ခြင်း
(Preaching & Teaching)

အပိုင်း(၁) Part One

လွန်ခဲ့သောနှစ်ကာလက၊ ကြီးမားသော ခရစ်ယာန်အသင်းတော်အဖြစ်နှုတ်ကပတ် ထက်အခြားအရင်း အမြစ်ပေါ်တွင် အခြေခံရပ်တည်ခဲ့ကြသည်။ ဤကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် အမွေအနှစ်တစ်ခုကိုအရဲစွန့်လျှက် ပြန်လည်တည်မတ်ပေးဖို့လိုအပ်သည်။ ထိုသာသနာ့အမွေ အနှစ်အပိုင်းသည် ကနဦးအသင်းတော်မှာ သမ္မကျမ်းစာ၏ သွန်သင်ချက်နှင့်အညီ ပူးပေါင်းပါဝင်ခြင်း ပင်မလမ်းကြောင်းမှ စွမ်းအားကောင်းစွာလုံးဝသွေဖီသွားခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ စကြာဝဠာလုံးဆိုင်ရာ နီးပါးလက်တွေ့ဗဟိုမဏ္ဍိုင်ပြုထားသည့် သခင်ဘုရား၏နေ့ဝန်းကျင်တွင် ဘုရားကျောင်း၌စုစည်း ခြင်းအမျှဟောပြောဝေငှခြင်း၊ သွန်သင်ခြင်းတို့၌ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းတယောက်ထံမှာ အမြဲလိုလိုခံယူစောင့် စည်းမှုမှ အလေးအနက် သွေဖီဝေးကွာခဲ့ရသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ဓမ္မသစ်တွင်ကွဲပြားခြားနားမှုအချို့တို့ကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ အသင်းတော်အစည်း အဝေး၌လူထု၏အိမ်တို့၌ ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ရပ်ကိုတွေ့ရှိရသည်။ ပထမအချက်သည် အပြည့်အဝပွင့်လင်းမှု တက်ရောက် ပါဝင်မှု မိမိဆန္ဒအလျောက်အတူတကွ ဝေငြင်းနှင့်ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်း၊ ထိုအရာတို့ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုခြင်း၌ ရှေ့ဆုံးမှ နည်းလမ်းတခုဖြင့်ပါဝင်ဦးဆောင်ခြင်းတော့မဟုတ်ပါ။ ဒုတိယအချက်ကတော့ သူတို့စားနေကျထမင်းတနပ်ကဲ့သို့ ပွဲတော်ကိုထမင်း လွတ်(အဝစား)အတူတကွ စားကြသည်။

စင်္ကြာဝဠာလုံးဆိုင်ရာ တမန်တော်တို့ပြုမူဆောင်ရွက်တတ်သကဲ့သို့အသင်းတော်၏ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ အဘယ်နေရာ၌ မျှမတွေ့ရှိရ၊ ယုတ္တိနည်းကျသေချာသည့်နောက်ဆက်တွဲအရာ အချို့တို့စီစဉ် ရေးဆွဲခြင်းဖြစ်သည်။

နမူနာပြုရလျှင် အလားတူဖွဲ့စည်းမှုတခုမှာ ဘာသာအယူဝါဒများအတွက် အထွဋ်အမြတ် ထားတတ်သော အဆောက်အဦးများပင်လျှင် ယုတ်စွာအဆုံးမလိုအပ်သည့်အရာပင်ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် ဓမ္မသစ်အသင်းတော်များ အစည်းအဝေးရှိလူများ၏ နေအိမ်မှတစ်ဆင့်တခြားရပ်တည်လိုသောကြောင့် ထို့ကဲ့သို့ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်ကို အံ့ဩစရာမလိုပါ။ ဓမ္မသစ်ထဲတွင်ရှာမတွေ့ရသည့်အချို့သောအရာများလည်းပဲရှိပါသည်။ တခုသောအရာကတော့ တနင်္ဂနွေသီးသန့်အစီအစဉ်၊ ရှေ့ဆုံးမှဦးဆောင်ခြင်း၊ ပရိသတ်ထိုင်လျက်လေ့လျော်သည့်အနုအထားဖြင့် တက်ရောက်ကြရခြင်း၊ သီဆိုခြင်းသက်သက် အတွက်ပါဝင်တတ်ရောက်ခြင်း၊ မရမရာတစ်တပိုင်းဆုတောင်းချက်နှင့်အလားတူဖြစ်ပျက်သည့် အရာများပင်ဖြစ်သည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာပါတရားဟောချက်နှင့်ဆင်တူသည့်အရာ၌ မှေးမိန်လျက်တခုမျှမတွေ့ရတော့ချေ။ ဤကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ပြုမူ ရာမှာ စုံလင်လာသည့်အနက်မှ တနင်္ဂနွေနေ့တွင်ဘုရားကျောင်းမှာ မဖြစ်မနေတွေ့ဆုံသည့်အရာမှာ နရီအနေအထား ဘယ် လိုဆိုတာမြင်လာဖို့ဖြစ်သည်။ တမန်တော်တို့သည် အသင်းတော်ဖွဲ့စည်းရာတွင် အလားတူနည်းလမ်းအတိုင်းသခင်ဘုရား ၏နေ့၌အတူ တကွလာရောက်သောအခါ စည်းကမ်းအထူးကြမ်းလျှက် အယောက်စီတိုင်း၊ တဦးပြီးတဦးပရောဖက် ပြုဖို့ အလိုငှါ ပြုလေ့ကြသည်(၁ကော၊၁၄:၂၆၊၂၇)။ တမန်တော်တို့အသင်းတော်စတင်တည်ထောင်သောအခါ တူညီသည့်နည်း လမ်းတခုသည် အားလုံးစုစည်းရောက်ရှိလာကြစေရန် မှန်ကန်စွာအားပေးတိုက်တွန်းကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သခင် ဘုရားသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသော အသင်းတော်ထဲ၌ သူ၏ဝိညာဉ်တော်သည် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းအားလုံး ဆီသို့လွတ်လပ်စွာ လုပ်ဆောင်နေမည်ဖြစ်သည်။ စိတ်ကူးအကြံစည်တခုကတော့ သခင်ဘုရား၏နေ့ရက်မှ စုရုံးကာ အသင်းတော် ဝန်းကျင်၌အမှတ်တော်ဆောင်လှည့်လည်ရာတွင် အယောက်စီတိုင်းအတွက် သမ္မာကျမ်းစာ၏စာမျက်နှာပြည့် စုံဖို့ အတိအလင်းဆန့်ကျင်မှုကိုပါရင်ဆိုင်ရမည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ယင်းကိစ္စကိုပြောစရာမလိုပါ။ ဘုရားသခင်၏ လူတွေကြားထဲမှာ သွန်သင်သည့်ပုံစံလိုတော့ ထိုနေရာမှာမဖြစ်တတ်သေးပါ။ တနည်းအားဖြင့် လူပုဂ္ဂိုလ်တဦးအနေဖြင့် လွှမ်းမိုးမှုပြုရန် ထိုကဲ့သို့ ပေးဆပ်ကြရသည်။ သခင်ဘုရားသည် အသင်းတော်၌ရှိသောသူတို့ကို ဆုကျေးဇူးထင်ရှား သည့်အရာဖြင့် အမှန်တကယ်ထောက်ပံ့ပါသည်။ ဤအချက်ကို ဓမ္မသစ်ကျမ်း၌ သွန်သင်သူအရာမှာသန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ခွဲခွဲ ခွဲခြားဆုကျေးဇူးအားဖြင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားပါသည်။ အမှန်မှာအသင်းတော်၏အစိတ်အပိုင်းတခုအား ဖြင့် အင်္ဂါနေ့ညနေတိုင်း သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာဖို့ ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ဆုံရာတွင် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကျွန်ုပ်တို့တတ်သိနား လည်သည်ထက် သာ၍ကြီးစားလုပ်ဆောင်ပါသည်။ သို့သော်ဓမ္မသစ်ထဲ၌ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းဘုရားကျောင်းတွင်အတူတကွ လာရောက်ခြင်းသည် အချို့သောဆုကျေးဇူးတစ်ခုတရာအတွက် လုပ်ဆောင်ရန်ထိုအချိန်တွင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ အပေးအယူ ပြုပါဝင်ခြင်းအတွက် တွန်းလှန်ဖယ်ရှားမှုမြဲရှိတတ်ပေရာ လူအများအပြားဆီသို့ တစ်ခုတရာဝေငှစဉ်တွင် တိုတောင်းသော သွန်သင်မှုပါအောင် ထို့ထက်လူပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦးမှလွှမ်းမိုးမှုပြုရန် သို့တည်းမဟုတ် တနည်းတလမ်းအားဖြင့် ဦးဆောင်သည့် အခါတွင်လည်း တွန်ဖယ်မှုရှိစမြဲပါ။

သွန်သင်ပေးခြင်း လူထုအားဟောပြောနိုင်သောစွမ်းရည်ကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် ထိုဆုကျေးဇူးရှိသူတို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ယိမ်းယိုင်လာစေလျက် ထိုသူတို့ပတ်လည်တွင်လည်ပတ်စုံပြုလာခြင်း၏အကျိုးဆက်သည်။ ထိုသူတို့၌ လူထု ကြီးအဖြစ်ကိုရောက်ရှိစေသည်။ ဤသို့သောအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကိုကူညီပြီး နောက်ဆုံးမှာတော့ ခေါင်းဆောင်မှုအနေအ ထားမှ အလေးသာသည့်ဖက်သို့သွေဖီသွားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားမကောင်းသောခရစ်ယာန်ဝတ်ကျောင်းမှူးအဖွဲ့ အလုံးစုံ၏ သွေးခွဲသည့်အရာမှ လုံးလုံးသမ္မာကျမ်းစာနည်းမကျသည့်ထိုင်ခုံနှစ်ဆင့်နည်းဖြင့် ခေါင်းဆောင်များနှင့်သူတို့တီ ထွင်ထား သည့် ရာထူးအဆင့်ဆင့်ဦးဆောင်မှုတို့မှ ကယ်တင်၍စောင့်ရှောက်ရန် ထိုသို့ကူညီခြင်းဖြစ် သည်။ ရာထူးအဆင့်ဆင့်ရှိ ခြင်းသည် အသင်းတော်တွင်အမြဲမရှိသင့်သည့် တစ်ခုတရာသောအရာပင်ဖြစ်ပြီး ဓမ္မသစ်ကျမ်းထဲတွင်လည်း ဤအရာကို တွေ့နိုင်သည်။ ဤအရာသည် အသင်းတော်ဘဝကိုရည်ညွှန်းခြင်း၊ ယေရှုနှင့်လူတိုင်းလူတိုင်းကိုလည်းပဲ သက်သက်ပြော ဆိုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အသင်းတော်လူကြီးများတောင်ထိုအရာသည် သမ္မာကျမ်းစာနည်းလမ်းတကျ အခြေခံအသင်းတော် လား(သို့) ရှေ့ဆက်ရဦးမလား၊ အများနှင့်ဆိုင်များ-မတန်းတူရှိမှုအတွက်မို့ အသင်းတော်လူကြီးများသည် လူထု လူတန်းစားအလိုက်အလုပ်အကျွေးပြုလျက်ထိုသူတို့အလယ်မှာ ချီးမြှောက်ခြင်းခံရသူများဖြစ်ကြသည်။

ထို့ပြင် ထိုသမ္မာကျမ်းစာပါနည်းလမ်းတကျတီထွင်ဖွဲ့စည်းထားသည့်အရာများအတွက် လူထု၏ ခံစားချက်အရ လွတ်လပ်သောမေးခွန်းကို အစီအစဉ်တကျစစ်ဆေးရန်နှင့် ထိုအရာကို အပြည့်အဝသဘောပေါက်ဖို့ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် သွန်သင်ခြင်းကို ခံရမည်။ ၎င်းတို့အနေဖြင့်လက်တွေ့သင်ကြားပေးရန် တာဝန်ထိုသူတို့အပေါ်၌ရှိသည်။ အလားတူနည်း လမ်းအားဖြင့် လူအများကိုဆွဲဆောင်ရန် သူတို့ပြော လေ့ပြောထရီသောအရာသည်အမြဲတမ်းသမ္မာကျမ်းစာအတိုင်းဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့သွန်သင်သည့်မျှော်လင့်ချက်အရာမှာစီရင်မှုကို ငြိမ်သက်စွာခံယူလျက် အန္တရာယ်အလျော့နည်းဆုံးဖြစ်သွားအောင်ထ သို့ကူညီသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအရာကို ခေါင်းဆောင်မည်သို့သွန်သင်ထားသနည်း။ အကြောင်းဖျင်း ယူဆချက်ကို အသင်းတော်မူဝါဒနှင့်အချို့ကိစ္စတွင်လက်ခံထားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာဖြစ်ဖြစ် လူအများသည် ခံရသည့်ကိစ္စရပ်တွင်အသာတကြည်ခေါင်းငုံ့ပြီး ငြိမ်သက်စွာသဘောတူပြုရုံထက်ပြဿနာရပ်ကိုကောင်းစွာ နားလည်ခြင်းနှင့်တက်ကြွဖျက်လတ်စွာတုံ့ ပြန်ရန်ပိုအရေးကြီးသည်။ ခပ်ပြတ်ပြတ်လုပ်ရမှာက အသင်းတော်တွင် ခေါင်းဆောင်များအကြောက်ရ ဆုံးသည်အဘယ်နည်း။ “လူအများတွင်အဘိဓာန်သမ္မာကျမ်းနှင့် လွတ်လပ်စွာတွေးခေါ် စိတ်အစား၊ ခေါင်းဆောင်ပြောသလိုအမိန့်နာခံရုံမျှဖြင့်အသက်မရှင်ဖို့ဖြစ်သည်။ သို့သော်သူတို့၏မေးခွန်းနှင့်စိန်ခေါ်မှုကိုပင် အချို့သောကိစ္စရပ်(သို့)သမ္မာကျမ်းစာမဟုတ်သောနည်းအားဖြင့်သူတို့ဆွဲဆောင်နေမည်ဖြစ်သည်။” ထိုမှတစ်ပါး အသင်းတော် ၏ အထုံးစံသောဉာဏ်ပညာနှင့်အမြင်ချင်းပူးပေါင်းမှု နှိမ့်ချမှုနှင့် လူတိုင်းလူတိုင်းတစုံတခုမှသင်ယူရန်အတွက် စိတ်ပါလက်ပါပြုမှုတို့သည် စရိုက်လက္ခဏာဝန်း ကျင်ပြုမှုတခု၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်။ ဤတွင်အသိအမှတ်ပြု စရာမရှိမဖြစ်လိုအပ်လျက်အရေးကြီးသောအချက်ကတော့ သခင်ဘုရားသည် သူ၏လူများထံ၌ကိမ်းစပ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့သည် အသင်းတော်ထံမှတခုခုကိုတောင်းလျှောက်နိုင်သည်။ ရွေးကောက်ခံသူအချို့ကိုတရားမစီရင်၊ ဆုကျေးဇူး အရာမှာ ကျော်အမော်တို့ကိုနှုတ်ဖြင့်မပြစ်မှားပါနှင့်။

သို့သော် ယခုကျွန်တော်အဘယ်သို့အပေးအယူရှိရမည် လူအချို့၏စိတ်ထဲတွင်သိမြင်၍သမ္မာကျမ်းစာအားဖြင့် အခြေခံလျှက်ကန်ကွက်မှ၌အမှန်တကယ်ရှိသည့်အရာတခုအဖြစ်ဖြင့် ဤနေရာမှာ ငါ့အဘယ်ကဲ့သို့ပြန်၍ပြောရမည်နည် ဟူ၍ရှင်ပေါလုနှင့်တမန်တော်တို့သည် တရေမြို့အသင်းတော်သို့သွား၍အချိန်ကုန်စေတတ်ကြသည်။ “ခုနစ်ရက်တွင် ပထမ နေ့ရက်၌မုန့်ကိုဖွဲ့ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ ပေါလုသည်နက်ဖြန်နေ့၌ထွက်သွားမည်ဖြစ်၍၊ သန်းခေါင်တိုင်အောင် ဟောပြောလျက်နေလေ၏(တမန်၊ ၂၀း၇)။ ဤတွင် တရေမြို့ရှိယုံကြည်သူများသည် သူတို့၏အဓိကကျသည့်အပတ်စဉ် တိုင်း၌ အတူတကွလာရောက်စုဝေးလျက်ရှိကြသည်။ အသေအချာမှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသည်။ (စကားမစပ်၊ မည်သည့်ကျမ်း တတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကမျှ သဘောတူပေးနိုင်သည့်ကျွန်တော်၏လေ့လာတွေ့ရှိချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့ သည် မူရင်းစာနှင့်ဆိုင်သောအချက်၏ရိုးစင်းသောအကြောင်းအရာတခုဖြစ်သည်။)

၁။ ခုနစ်ရက်တွင် ပထမရက်တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းဘုရားကျောင်း၌လူစုဝေးကြသည်။

၂။ သူတို့သည် တစုံတဦး၏အိမ်တွင် အတူတကွစုဝေးကြသည်။

၃။ ဂရိလိုဤနေရာတွင် သယ်ဆောင်လာသည့် အဓိကကျသောရည်ရွယ်ချက်ကိုပေးထားသည်မှာ “မုန့်

ကိုချိုးဖဲ့ဖို့ရန်၎င်းတို့အတူတကွရောက်ရှိလာကြသည်ဟူ၍ဖြစ်သည်။

၄။ ကြိယာမဲ့စကားစုဖြစ်သည့် “မုန့်ကိုဖွဲ့ခြင်း” သည် ပြည့်ဝသောစားသောက်ပွဲတခုသုံးဆောင်ရန် ရည်ညွှန်းထားသည့်အရာဖြစ်ပြီး သခင်ဘုရား၏ပွဲတော်မင်္ဂလာပင်ဖြစ်သည်။

ယခုကျွန်တော်အဓိကျထားဖဟိုပြုလိုသည့်အရာသည် ရှင်ပေါလုကလူအများကိုပြောခဲ့သည့် စကားနှင့်ညသန်း ခေါင်ယံတိုင်အောင် ထိန်းသိမ်းပြောဆိုခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ ရှင်ပေါလုပြုလုပ်လျက်ရှိသည့် စကားပြောခြင်းနှင့် လူတိုင်း ထိုအရာကို နားထောင်လျက်ရှိသည့်ထိုအရာသည် ကျွမ်းကျင်လိမ်မာသော သေချာပေါက်ပြုလုပ်ချက်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အကယ်၍ထိုအမှုအရာလွန်လျှင် ပွင့်လင်းမှုမရှိတော့ ဆုံရန် ကျွန်တော်တို့မျှော်လင့်သလို ဤနေရာတွင်လာရောက်ပါဝင်သူ အမှုထမ်းအစုကို ဦးဆောင်မခွဲဆောင်ရွက်မှုအစီအစဉ်သည် စာသားနှင့်မအပ်စပ်ဘဲ အဓိပ္ပာယ်မရှိမပြည့်မစုံသာဖြစ်မည်။ ထိုအရာအားဖြင့် အခြေအနေပို၍ဆိုးဝါးလာခဲ့မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချို့သောသမ္မာကျမ်း စာဘာသာပြန်ဆိုခြင်း၌ အမြဲလိုလိုကျွမ်းပိုဒ်ကို ဖတ်ရှုရာတွင် “ရှင်ပေါလုက ထိုသူတို့ကိုဟောပြောခဲ့သည်...နှင့် သန်းခေါင်ယံတိုင်အောင် ဟောပြောလျက်နေလေ၏” ဟူ၍ဖြစ်သည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ဟောပြောချက်တခုလိုကောင်းမည်မဟုတ်၊ ကောင်းမှန်သော ထိုအခြေအနေသည်အားလုံးသော တနင်္ဂနွေတရားဟောချက်တခုမဟုတ်တခု၏ မိဘသဖွယ်ဖြစ်သည်။ ရှင်ပေါလုက ဤကျမ်းချက်အတွက် ဘုရားကျောင်းတွင် ဟောကြားခြင်းထက်ညနက်သန်းခေါင်းတွင် ဆက်လက်ဟောသင့်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်ရသည်။ ဤဆောင်းပါးဖြင့်ဝန်တာထားလျက်အလင်း၏အကြောင်းကိုဤမြေကြီးပေါ်မှာ ငါဘယ်လိုမွေးထုတ်နိုင် မှာလဲ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဒါဟာလွယ်လွယ်လေးပါ။ နရိုဂရီအရ ဒီမှာဆိုထားသည့် အင်္ဂလိပ်ဘာပြန်ယူချက်လိုမဟုတ်ပါ။ ရှင်ပေါလုကမှာတော့အမျိုးမျိုးသောဂရိစကားလုံးအတွက် “preach” ဟုအခါခပ်သိမ်းမှာအသုံးမပြုပါ။ သူ့အနေနှင့် ထို့ထက် သုံးနှုန်းထားတာက “dialogemai” ဟူ၍ ရှင်ပေါလု ဤနေရာတွင် ညဉ့်နက်ထိဘာလုပ်နေတယ်ဆိုသည့် စကားလုံးပြောသည်။ ဆွေးနွေးသည်။ဆင်ခြင်သုံးသပ်သည်။ အတူစကားနိုင်လှသည်ဟူ၍သင့်ကိုပြောလိမ့်မည်။

ထိုသင်္ကေတကိုမတူညီသည့်အုပ်စုကြားတရားမဝင်နှုတ်ပြောစကားအားဖြင့်နည်းလမ်းနှစ်သွယ်ရှိသည်။ စကားပါ။ အင်္ဂလိပ် စကားလုံး“dialogue” မှလာသည်။

ဟောပြောခြင်းသည် တကိုယ်တည်းပြောဆိုသောအခါတခုပါ။ အသင်းတော်ဘဝကောင်းမွန် ဖို့သေချာတပ်ဆင် ထားသည့် အရာတခုဖြစ်သည်။ အပတ်စဉ်သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာဆည်းပူးခြင်းများ၊ ပုံသက်သေဖြစ်ဖို့၊ လူပုဂ္ဂိုလ် တဦးကိုသာ အချိန်ပေးခြင်းသည် ထိုအချိန်များ၌ကောင်းစွာဦးဆောင် မှာလားဟူ၍မေးစရာပင်။ သို့သော် ဓမ္မသစ်ထဲမှာ သခင်ဘုရား၏လူများတန်ခိုးနေ့တွင်အတူတကွ လာရောက်ခြင်းဖြင့်အသင်းတော်တခုဖြစ်လာသည်။ ထို့အတွက် တိကျစွာ ဆက်လက်၍ပြောဆိုရန် နှင့်ရှင်ပေါလုကလည်းဤနေရာမှာ ထိုသို့တိကျစွာလာပြန်ပြောသည်။ သူသည်ဘုရားကျောင်းမှာအ သေအချာဆုံးသွန်သင်သည်။ သူတို့က သင်ယူလိုချင်ခဲ့ကြသဖြင့် သူ့ဆီကရယူနိုင်အောင်ညများကို လွန်စေကြသည်။ သို့သော် ဤအရာ၌အချို့သောတကိုယ်တော်ပြောဆိုခြင်းအမျိုးအစားထက်အပြန် အလှန်ညှိနှိုင်းပြောဆိုခြင်းပုံစံတခုပင်ဖြစ် သည်။ ဤသို့ဖြင့် အချင်းချင်းအပြန်အလှန်အကျိုးပြုစုခြင်း၊ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တမန်တော် တို့တည်ထောင်သောလမ်းစဉ်အတိုင်း အပြည့်အဝစောင့်စည်းလျက် တန်ခိုးနေ့တိုင်းအသင်းတော်များ စုရုံးသည့်အရာ၌ အတူတကွ စကားပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအမှန်နည်းလမ်းနှစ်သွယ်အားဖြင့်အပြန်အလှန်ပြောဆိုဆက်သွယ်မှုရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ အမေးနှင့်အဖြေ၊ အမှတ်အသားနှင့်အမှတ်အသားကိုဆန့်ကျင်သည့်အရာ၊ သံသယရှိခြင်းနှင့် ကင်းရှင်းခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ရှင်ပေါလုက လူသွားစင်္ကြန်လိုစင်မြင့်တနေရာကနေရပ်လျက်ထို သူတို့ကို ဟောပြောပို့ချပြီး လူတိုင်းကလည်းထိုင်လျက် ငြိမ်သက်စွာအချိန်ပေးသည်ဟု ဤနေရာတွင်မရှိပါ။ သူ့အနေဖြင့် နောက်မှီပါသည့် ဆိုဗာ ထိုင်ခုံပေါ်ထိုင်လျက်ထိုသူတို့နှင့်စကားမပြောပါ။

ဤအချိန်ကတော့ သိတွဲအတိုင်းပဲ ပိုမိုသမရိုးကျပိုချချက်အမျိုးအစားပုံသဏ္ဍန်တခု၏ တစုံတရာအတွက် ကျွန်တော်ပြောပြီးပါပြီ။ သို့သော် သူတို့၏ဘာသာရပ်အကြောင်းအရာမျှလောက် မေးခွန်းအပြည့်အစုံကို မည်သူမဆိုအပြည့် အဝသွန်သင်ရမည်ဟူ၍ အတိအလင်းပြုစေရမည်။ သင်ကြားမှု၏အလယ်မှာဆိုလိုသည့် အဓိပ္ပာယ်လိုအပ်သည့် အလျှောက်ထိုအရာကို ကျွန်တော်မပြောပါ။ သို့သော် သွန်သင်ပေးသူပြီးဆုံးသည့်တိုင်အောင် ပြန်စီးဆင်းလာသည့် မေးခွန်း ရှိသင့်သည်။ မည်သူမဆိုသွန် သင်မှုပြုရန်လည်းပဲ အတိအလင်းခွင့်ပြုရမည်။ ညီအစ်ကိုများ၏အလယ်၌ ဤကိစ္စ အတွက်ဝေငှခြင်း သည်သာညီအစ်ကို တဦးတယောက်ဖြစ်မည်။ ဤအရာမှာအထူးပြုမှုပီညာဉ်ရေးရာမစမဟုတ်ပါ ပုံမှန် နည်းလမ်းအတိုင်းဆုကျေးဇူးအားဖြင့်သာသူတို့လုပ်ဆောင်ကြသည်။ (ကျွန်တော်တို့ဋ္ဌအင်္ဂါနေ့ည အသင်းတော်မှာ သမ္မာကျမ်းစာလေ့ကျင့်မှုပြုစဉ် အချင်းချင်းအပြန်အလှန်အကျိုးပြုပုံစံနှင့် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးသွန်သင်မှုအခန်းကဏ္ဍတွင် လည်းဘဲ ကျွန်တော်သည်ပါဝင်မှု၏အစိတ်အပိုင်းတခုဖြစ်ခဲ့သလို ချည်းကပ်မှုအမျိုးမျိုးပြုမှုမှတခုအဖြစ်မျှသာ ပိုချချက်ပုံစံ အမျိုးအစားကို အသုံးပြုသည်။)

ကျွန်တော်သည် အသင်းတော်တွင်ခရစ်ယာန်တို့၏အသက်တာ၌သမ္မာကျမ်းစာသွန်သင်နေမှုကို အငယ်ဆုံးကျဆင်း မှု၊ ကစားကွက်တခုလိုမှတ်ယူသည့်အမှုမှ အမှန်တကယ်ကင်းဝေးပါစေ။ ဤကဲ့သို့မဖြစ်စေရန် ကျွန်ုပ်တို့တို့ကိုယ်တိုင် သမ္မာကျမ်းစာပါအချက်အလက်အဆီ အနှစ်ကိုကောင်းစွာ သွန်သင်ခြင်းသည်ပထမနေရာ၊ နောက်စိတ်အားထက်သန်မှု ဤနှစ်ခုပေါ်ရပ်တည်လျှင် အခြားကိစ္စရပ်များကိုပါကျော်လွှားနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ သမ္မာကျမ်းနည်း တကျစလုပ်ရအောင်ဆိုပြီးလွယ်လွယ်နှင့်မပြောပဲနေကြစို့။ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို နှုတ်ကပတ်တော်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ပြီးစီးစေမည့်အစား မိရိုးဖလားရိုးရာနည်းအရမပြုမိစေရန် အထူးသတိပြုရမည်။

အသင်းတော်မှာ သံသယမရှိဆက်လက်သွန်သင်သွားရန် လိုအပ်သည်။ သို့သော်အခြားသော အရာများလည်းပဲ သူတို့လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ အချို့သောသမ္မာကျမ်းစာဆိုရာ အရာများဆောင်ရွက်ရန် အသုံးစရိတ်ကိုအလားတူ အခြားကိစ္စရပ်ဖြစ်သည့် “ငါ့ကိုယုံစမ်းပါ”သည် ကြီးလေးသောအမှားတခုပါ။ တမန်တော်များမျှော်လင့်သည့်အရာသည် ယုံကြည်သူများကိုသူတို့၏အလေးထားသည့်ပွဲတော်နေ့တွင် ဘုရားကျောင်းများ၌တွေ့သောအခါ မိမိတို့ကိုယ်စီရှိသည့်အမှုပါ စုဝေးလာချိန်မှာ ထိုအရာသည်ပြ သာနာတခုဖြစ်လိမ့်မည် (၁ကော၁၄:၂၆)၎င်းနောက် ထိုအရာသည် ဘာမှမပို ဘာမှမလျော့သည့် နည်းသာဖြစ်သင့်သည်။

ဤအရာကို ရထားပါ၊ ကောင်းတယ်၊ ဤအရာသည် ရိုးစင်း၍စစ်မှန်တဲ့လှပမှုပဲ၊ မဟုတ်လားလို့။ အလုံးစုံ ပြီးနောက် မည်သူ့နည်းလမ်းနှင့်အတွေးခေါ်ရယူပြီး ထိုအရာများဆက်လုပ်ခြင်းဖြင့် အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်နည်း၊ သခင် ယေရှုနှင့်သူ့၏တမန်တော်တွေပါ။ ဒါမှမဟုတ် တခြားနည်းကောရှိအုံးမလား။

အပိုင်း(၂) Part Two

လွန်ခဲ့သောလအနည်းငယ်ခန့်က လူအတော်များများက “ကျမ်းစာလေ့လာကျက်မှတ်ဖို့” ဘယ်နေဟာ သင့်တော် မည်နည်းဟူလူထုအစည်းအဝေးမှာ ကျွန်တော့်ကို မေးခွန်းထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသူတို့အတွက်ရိုးရာလေ့ထုံးတမ်းအရလိုက် လျှောက်သည့်အသင်းတော်များ၏ ခံယူချက်အတိုင်းအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုမည်ဆိုပါက တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်တိုင်း ဘုရားကျောင်း အဆောက်အဦးအထဲမှာ သစ္စာရှိစွာ ဒေသနာဟောကြားချက်ကိုလာရောက်နားထောင်ပေးဖို့ပါပဲ။

ဘုရားကျောင်း၌အခမ်းအနားအပိုမပါအမြဲလိုလိုမေးခွန်းချိတ်ဆွဲထားတာက “သွန်သင်ခြင်း” ဆိုသည့်အသစ်သော သင့်လျော်သည့်အကြံအစည်ကိစ္စများကို မိအောင်ဦးဆောင်ရန်ထိုသူတို့၌ ခံစားချက်ရှိခဲ့ကြသည်။

ရှေးမစွက တရားဟောပလ္လင်၏အချက်အချာကျသည့်အပြန်အလှန်ပြုခြင်း၊ တစ်စုံယောက်က အကြင်မဲ့အပြုံးဖြင့် သွန်သင်ပေးခဲ့မှု(သို့)တဦးယောက်ခေါင်းထောင်လာမှာကို ကြောက်ရွံ့သည့်အမှတ်တွေဟာမနည်းပါဘူး။ တချို့က သမ္မာကျမ်း စာသင်အခြင်းထက်ဆွေမျိုးတော်စပ်မှုဆိုင်ရာခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ဖော်ပြ မှုကိုအဓိကထားစုံရုံးသင့်သည်ဟုခံစားကြသည်။ အချို့ခံ စားချက်ကတော့ အပတ်စဉ်အတိုင်းသင်ကြားပေးရမည်သို့မဟုတ်လျှင် သူတော်စင်များခြောက်ကပ်လိမ့်မည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်း မှ ဤအမျိုးမျိုးသော စိတ်ဆန္ဒများကို မှန်ကန်သည့်အမြင်ဖြင့်ချမှတ်ထားဖို့ရန် ကျွန်တော်တို့မည်ကဲ့သို့ လေ့လာမည်နည်း။ လူပေါင်း(၃၀၀၀)ယုံကြည်၍ရေနှစ်ခြင်းခံပြီးနောက် သူတို့ကိုယ်၌တမန်တော်တို့၏သွန်သင်ခြင်းကို အလေးအမြတ်ထားကာ မိသာဟာယပါဝင်ခြင်းဆုတောင်း၍မုန့်ဖွဲခြင်းများပြုခဲ့ကြသည်။ (တမန်၊ ၂:၄၂) ဤနေ့တွင်ကျွန်တော်တို့အနေနှင့် ဝိသေသ အမှတ်အသား(၄)ခုကို ယုံကြည်သူများအသက်တာ ၌အတူတကွတွေ့ရှိရသည်။ တမန်တော်များသည် လူစုလူဝေး၌ သွန်သင်သူများအဖြစ်ချက်ချင်း ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ဤအချက်ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အသင်းတော်၌သွန်သင်ခြင် အမှုသည် မည်မျှအရေးပါ ကြောင်းရှင်းလင်းနေသည်။ သို့သော်အသင်းတော်၌အတူတကွဆုတောင်းလျှက် စားသောက်ခြင်းကိုပါ သွန်သင်ခြင်းနှင့်ဆက်စပ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါသည်။

ယေရှုခရစ်သည်သူ၏လူများအထဲ၌ဆုကျေးဇူးများစွာပေးထားပါသည်။ အချို့မှာ သင်ဆရာအဖြစ်ဖြင့်၎င်း (ဧဖက်၊ ၃:၁၁) ရှင်ယာကုပ်က “ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ ငါတို့သည်သာ၍ကျုပ်တည်း သောစစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု သင်တို့သိ၍ အများသောဆရာ မဖြစ်ကြနှင့်။” (၃:၁) ရှင်ပေါလုကလည်း “ဓမ္မဆရာအရာရှိလျှင် ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့၊ (ရောမ၊ ၁၂:၇) နှင့်(၁ကော၊ ၁၂:၂၈-၂၉)တွင် ခရစ်တော်သည်လူတိုင်း၌ ဆုကျေးဇူးထပ်တူထပ်မျှ ရှိစေခြင်းငှာ ရည်ရွယ်ချက်ရှိတော်မူခဲ့။” အားလုံးကိုဆရာအရာ၌လည်းကောင်းတောင်းဆိုခဲ့သလော။ အချို့သောစာမူများ၌ ဟေဗြဲစာရေးဆရာများကို အပြစ်ရှာကြသည့်အရာမှာ “အားလုံးသောညီအစ်ကိုများ” ဆိုသည့် ကြီးထွားခြင်း၏ ပျော့ကွက်သည် “သင်တို့သည်ကာလကြာသောကြောင့် ဆရာအဖြစ်သို့ရောက်သင့်သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ် တော်၌ ရှေးဦးစွာသင်ရသောတရားနုတို့ကို သူတစ်ပါးထံ၌တဖန်သင်ရသော အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍” (ဟေဗြဲ၊ ၅:၂) ထို့ကြောင့်အချို့သော သူများကိုသင်ဆရာအဖြစ် ဆုကျေးဇူးရှင်းလင်းစွာပေးစဉ်တွင် အားလုံးသောခရစ်တော်၏ လူတို့ သည်ရရှိထားသော ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးရှိသည့်အတိုင်း အမြင်ကျယ်သူသင်ဆရာများနှင့် ခန္ဓာကိုယ်၌အကျင့်စာရိတ္တ အဖက်ဖက်မှ ထိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် ပါဝင်လုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ယုံကြည်သူအုပ်စုများတွင် သူတို့၏ ဆုကျေးဇူးခံယူမှုအပိုင်း၌ ကွဲပြားခြားနားမှုများသောအားဖြင့် ကြီးမားစွာ ရှိနိုင်ပါသည်။ သို့သော် သခင်ဘုရားအနေဖြင့် အတူတကွဖြစ်ထွန်းစေခဲ့သည်။ သူတို့၌ သေချာသည့်အရာက “ဘုရား သခင်သည် အလိုတော်ရှိသည့်အတိုင်း အင်္ဂါများအသီးသီးတို့ကို ကိုယ်၌စီရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။” (၁ကော၊ ၁၂:၁၈) အချို့ သောအဖွဲ့အစည်းများသည်အမျိုးမျိုးသော ဆုကျေးဇူး၌ သင်းကြားပေးကြလိမ့်မည်။ အချို့ကတော့လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသာ အခြားသူ၌တစ်စုံတစ်ရာမျှ မခံစားပဲရှိနိုင်သည်။ အဓိကသိထားဖို့ကတော့ ယုံကြည်သူတိုင်း၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ရှိကြသည်။(ဘိသိက်အရာ)နှင့်အချို့သည် ခရစ်တော်ပြုသောအမှုကဲ့သို့၎င်း၊ အထူးသဖြင့်ထိုးထွင်း ဉာဏ်အရာမှာ ကျမ်းချက်များကိုသိနားလည်ပြီး အခြားသူများကို စောင့်ရှောက်မှုပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သူ၏နာမတော်၌ သူတို့အတူတကွ လာကြသောအခါ ခရစ်တော်၏မျက်မှောက်တော်တွင် သူတို့မျှော်လင့်စရာအကြောင်းအရာရာတိုင်း၌ ရှိပါသည်။ (ရှင်မဿဲ၊ ၁၈:၂၀)ခရစ်တော်၏ခန္ဓာကိုယ် အစုအဝေးတွင် လူတိုင်ပါဝင်ကြဖို့ ကျန်းသေတာဝန်ရှိကြရန်နှင့် အခြားသူများကို အသက် ရှူကျပ်စေမည့်လွမ်းမိုးမှုမျိုးကိုပါ လူတိုင်းရှောင်ရှားကြရမည်။

ဆပွားများသောဓမ္မဆရာများဖြစ်ခဲ့လျှင် လွမ်းမိုးမှုတစ်စုံတစ်ရာမရှိသင့်ပါ။ ဆရာတစ်ဦးတည်း ဖြစ်စရာအကြောင်း ရှိလျှင် ဤဆုကျေးဇူးအရာကို အများအရုံစုစိုက်မှုအောက်မှာ မပျောက်ပျက်စေရန် ဂရုစိုက်ထိန်းထားသင့်သည်။ ဓမ္မဆရာအဖြစ်သို့ ဆုကျေးဇူးတစ်စုံတစ်ရာ မဖော်ပြနိုင်ခဲ့လျှင် ခန္ဓာပိုင်းတွင်သခင်အတွက် သစ္စာရှိခြင်းဖြင့် စာရိတ္တ ကောင်းမွန်တိုးခြင်း၌ အစိတ်အပိုင်းများစွာပါဝင်လျက် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်ယံပြောတတ်သည့် စကားတစ်ခုက ဓမ္မဆရာအနေဖြင့်ကျမ်းစာကျောင်းသို့မဟုတ် ဓမ္မကောလိပ်၏ အောင်လက်မှတ်ရှိထားရမည်ဟူ၍ ဖြစ် သည်။ ဤအချက်သည် ကျမ်းစကားကျကျ စိတ်အစဉ်တော့မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် လွှဲမှားသောအယူဝါဒ၌

ကျွမ်းကျင်မှုမှ ချုပ်ငြိမ်းရန်နှင့် ကိုယ်ကာယဆိုင်ရာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှု ဆုကျေးဇူးတစ်စုံတစ်ခုမှ စကားအနေသူ ဖြစ်ရပါမည်။

တမန်တော် (ဝတ္ထု၂၀:၇) တိတိကျကျ ပုံဖော်ထားသည့် သူတော်စင်များ၏ စုဝေးခြင်း ရည်ရွယ်ချက်မှာ မုန့်ကိုဖွဲ့ရန်သာဖြစ်ပြီး သွန်သင်ခြင်းကိုကြားနာရန် မဟုတ်ပါ။ မည်သို့ဆိုစေ ပုံမှန်အစည်းအဝေးလမ်းစဉ်မှာ သူတို့မြို့ ဌာနိယသုံးကိစ္စအလိုငှာ ရှင်ပေါလု၏နောက်ဆုံးအသွင်အပြင် မှတမန်တော်တို့ သူတို့နှင့်အတူစကားပြောခြင်းသည် ရေရှည် အတွက်ဖြစ်သည်။ရှင်ပေါလုသည် အစည်းဝေးကာလအတောအတွင်းမှာ ဘာပြောရန်ရှိခဲ့သလဲ ဆိုသော်ငြားလည်း တစ်ကိုယ် တည်းပြော တဲ့စကားမဟုတ်ပါ။ ဤအရာသည် အချင်းချင်းပပြန်အလှန် အကျိုးပြုစုဟောပြောခြင်းဖြစ်သည်။ “ရေဆန်ဒတား=ဤအရာသည် အစည်းအဝေးကျင်းပခိုက်တွင်စားရန်(ပွဲတော်မင်္ဂလာ)ကိုပြသပြီး၊ သွန်သင်ခြင်းအတွက် ဖော်ပြသည့်ယနေ့တိုင်အောင် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသောအရာဖြစ်သည်။ ကောရိန္ဒြမြို့၏ သိသာထင်ရှားစွာခံစားရသည့်အရာသည် လူတိုင်းလူတိုင်းအခြားသောဘာသာနှင့် ပြောသင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့အခက်ထားလျက် သေချာမြင်နိုင်သော ထင်ရှားစေ သည့်အရာမှာ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဖြစ်သည်။ရှင်ပေါလုသည် ၁ကော၁၂-၁၄ထဲမှ အခန်းကြီး(၁၄)ကို တည့်မတ်ပေး ခဲ့သည်။ အလိုအလျောက်ရှေ့ဆက်ဆံပွားပါဝင်ခြင်းကို သူအလိုရှိသည်။ သို့သော် ခပ်သိမ်းသောအရာထဲတွင် ပရောဖက် ပြုခြင်းကို ပို၍အလိုရှိကြဖို့နှင့် ရှိသမျှတို့သည် သင်ခြင်းငှာငင်း၊ သူစိတ်ဆန္ဒရှိသည်။ ပရောဖက်ပြုသော သူမူကား တည်ဆောက်ခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်းသက်သာခြင်းအလိုငှာဖြစ်၏။ (၁ကော၁၄:၃၊၄)အခန်းငယ် (၂၆) မှာ ရှင်ပေါလုကသူတော်ရှင်များသည် အစည်းအဝေး၌ အများထဲကဖြစ်နိုင်သည့် ဆုကျေးဇူးဖြင့်ပါဝင်ဖို့ တစ်ခုသောအရာက တော့ “သွန်သင်မှု” ဖြစ်သည်ဟု အနည်းငယ်ဖော်ပြထားသည်။ ဆက်လက်၍အခြားသော ဘာသာစကားကို ကျွန်ုပ်တို့ မဆီးတားပဲနေကြဖို့ (အနက်အဓိပ္ပာယ်ပြန်ခြင်းရှိခဲ့လျှင်) သွန်သင်ခြင်းကိုပါ မဆီးတားသင့်။ အစည်းအရုံးကိုပံ့ပိုးမှုပြုသည့် အရာတစ်ခုသည် အနီးအနားဝန်းကျင်၌ သွန်သင်ပေးခြင်းအမှုဖြစ်သည်။ သွန်သင်သည့်အမှု၌ သူတို့တတွေသခင်ဘုရား၏ စိတ်သဘောတော်ကို ထိုးထွင်းသိမြင်လာကြဖို့ အတူတကွကျမ်းစာဖတ်ခြင်း၊ လေ့ကျင့်ပေးခြင်းအားဖြင့်ပြုပေးရမည်။ ထိုစဉ်က အနီးအနားတစ်ဝိုက်တွင် မှားယွင်းသောသွန်သင်မှုများနှင့် ပြည့်နှက်နေခဲ့သည်ဖြစ်၍ အဘယ်အရာသည် ကျမ်းချက်နှင့် ညီညာသည့်အရာဖြစ်ကြောင်းရှာဖွေရန် အသင်းတော်၌ မရှိမဖြစ်လိုအပ်နေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ပင်မ အကြောင်းအရင်းများဖြစ်သည့် ဆုတောင်းခြင်းကောင်းကင်တမန်၊ အသက်ခန္ဓာ၊ နိမ့်ချမှုနှင့် ချစ်မေတ္တာ ဤအရာများသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့၌ရှိနေသည့်အရာ ဖြစ်နိုင်သည့်ကိစ္စဖြစ်၍ ယုံကြည်သူများအနေဖြင့် စာထက်အက္ခရာမှ အသွေးအသားဖြစ်အောင် အတူတကွဆုတောင်းခြင်း၊ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်းဖြင့် ကျင့်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ ကနဦးအသင်းတော်တွင် လူထု အစည်းဝေး၌ တမန်တော်တို့၏ပေးစာများကို ဖတ်ခဲ့ကြသည်။အချို့ဝိုင်းအုံသောဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်အမှည့် အထက်ကလိုပြု သင့်သည်။ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုဆပ်လက်ကိုင်ပြုလျက်အသင်းတော်တွင် ဖိအားပေးမှုပြုရမည်။ မလတ်ဆတ်သည့်အရာ၊ အသိဉာဏ်ပညာအလေ့အထအားဖြင့်ချည်းကပ်မှုမပြုသင့်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ပန်းတိုင်သည် ယေရှုခရစ်တော်အားအတူတကွ ချီးကျူးရန်နှင့် သူ၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နာခံလိုက်လျှောက်မှု၌ အတူတကွပြုခြင်းရှိရမည်။ လူထုဝိုင်းအုံမှည့် သူတို့အားသာခြင်းနှင့်အားနဲခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ အချို့မှာ သွန်သင်မှု၌အသားကျ၊ အနေသာရှိရမည်။ သို့သော် ဆုတောင်း အားနည်းမည်။ အချို့ကျတော့ သာလွန်ကောင်းမွန်သည့်အပြန်အလှန်ဂရုစိုက်ကြမည်။ သို့သော် သတင်းကောင်း သမ္မာတရားအချို့၌အားနည်းမည်။ ငယ်သည့်ခန္ဓာအတွက်သာ အားလုံးကခံယူချက်ထားကြသည်။ ဒါမှမဟုတ် အနည်းငယ် အားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာသွန်သင်ခြင်းအတွေ့အကြုံကိုအရေးပါသည့်အကြောင်းတရားဟုခံယူကြသည်။ အဘယ်ကြောင့် ထိုခံယဉ်းသည့်အမှုကိုဘုရားသခင်က အတူတကွပြုစေလိုသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ဂရုပြုဖို့ရာ၊ ပေါလုနိုးဆော် တိုက်တွန်းခဲ့သလို လူတစ်ဦးတစ်ယောက်လက်တွေ့ မိတ်သဟာယဖွဲ့လိုစိတ် အမြန်ပြုပျိုးထောင်ဖို့ ကျမ်းမာသော သွန်သင်မှုအတွက် ရုန်းကန်သင့်သည်။ ထို့ကြောင့် ညီအစ်ကိုများအလင်းထဲမှာ အတူတကွမိမိတို့၏ အသက်တာကို တမန်တော်ဝတ္ထု၂:၄၂ သင်ခန်းစာအနှစ်ချုပ်ကဲ့သို့ အမြဲတမ်းအကဲဖြတ်ဆန်းစစ်သင့်သည်။ ပြုစုပျိုးထောင်ဖို့လိုအပ်နေသည့် သူတို့က၏ အနီးတစ်ဝိုက်တွင်မှာ ပွင့်လင်းစွာ ဆွေးနွေးမှုပြုပေးသင့်သည်။

ရှင်ယာကုပ် ၁:၁၉ တွင် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှတို့သည် နားကြားခြင်းတွင် လျှင်မြန် ပြီး စကားပြောမှည့်နှေးကြစေဟူ၍ အချို့သောသူတော်စင်များအုပ်စုတွင် ၎င်းတို့အတွက်ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်စရာများစွာ ရှိနေသည်။ ၎င်းတို့တဦးနှင့်တဦးကြားမှာ စကားနည်းကြသည်။ ၎င်းတို့၌အခြားသူများအနေကျပ်စရာ ထည့်သွင်းခြင်း မပြုမိရန် စကားပြောဆိုရာမှအစ အသေအချာ သတိအမြဲအသင့်ရှိနေရမည်။ သူတို့၌တကယ်ချီတုံ့ချတုံ့ဖြစ်တတ်ကြသည်။ မေတ္တာအရာမှာ သခင်ဘုရားမှသူတို့အားဦးဆောင်သကဲ့သို့ ၎င်းတို့အနေဖြင့်ဝေငှအားပေးနိုင်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အစည်းအဝေးများ၌အမှန်တကယ်လမ်းဖွင့်ထားပါက အသိရလွယ်ကူစေမည့် ဝိညာဉ်တော်၏လမ်းညွှန်ဦးဆောင်မှုခံရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားသူများ၏လိုအပ်ချက်တိုင်းအတွက် စိတ်အားပါလျှက် အချိန်ဆွဲပေးထားရမည်။ ဥပမာ ခန္ဓာကိုယ်၌ အသစ်ပြောင်းလဲမှုရှိခဲ့လျှင် လွဲမှားသောအယူဝါဒထဲမှ ထွက်ခွာလာရမည်။ သူတို့အတွေ့အကြုံမှ အဓိကကျသည့် ကွဲပြားခြားနားမှုဘဝအနာတရစိတ်သည်သူတို့၌ အထူးလိုအပ်မှုပစ်မှတ်အဖြစ်မရှိမဖြစ်လိုအပ်လာမည်။

ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတခု၏အလိုကို သတိရှိစွာနားထောင်တတ်သည့်စွမ်းရည်သည် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် ကြီးမားသောစီးထွက်မှုတခုဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ တဦးကိုတဦးအမှန်တကယ်ချစ်ခင်ကြလျှင် အခြားသူများ၏ နှလုံးသား၌စီးထွက်ခြင်းကိုပါကျွန်တော်တို့အလိုရှိလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့တွေးထင်မည့်အရာက ထိုသူတို့၏မေးခွန်း စိတ်သဘောထားသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်မှားယွင်းသောဖော်ပြမှု မစပ်ဆိုင်မှနှင့်အသုံးမဝင်မှု ဖြစ်နေမည်။ သို့သော် သူတို့ကို တန်ဖိုးထားခဲ့လျှင် သူတို့၏စကားလုံးတိုင်းကို အလေးအနက်ထားပြီးဖော်ဆောင်ပေးရလိမ့်မည်။ ထို့အပြင် သင်ကိုယ်တိုင် တွေးခေါ်မှုအတွင်းစာမျက်နှာမြင်လာမည်။ ဘယ်အရာနှင့်တူသနည်း။ မိုးခေါင်ရေရှားဓမ္မကောလိပံ၊ မှန်ကန်သည့်သီလဩဇာရှိဆိုင်ရာ အမှတ်လက္ခဏာကို ကျွန်တော်ဆက်လက်မလုပ်ဆောင်နိုင်၊ ခပ်သိမ်းသော ကျွန်တော်တို့၏ အတွေ့အကြုံသာလျှင် ပြောဆိုတတ်ကြပြီး နှုတ်ကပတ်တော်ထဲကိုဘယ်အခါမျှမရောက်တတ်ကြ၊ ကျမ်းစာကိုတော့ အများကြီးလေ့လာသင်ယူပါရဲ့။ သို့သော် များများဆုတောင်းတတ်ကြ၊ အမြင်၌များစွာလှပတင့်တယ်စွာ အပတ်စဉ်လှည်းဘီးတွင် ပုံမပျက်ဖြတ်သန်းသွားကြသည်။ ဒီလိုနှင့်အစည်းအဝေးထဲကနေ စိတ်ဓာတ်ကျလျက် ခွန်အားမပါပဲ ဝမ်းနည်းစွာထွက်လာခဲ့ရသည်။ အမည်နာမဖြင့်မဖော်ပြလိုသော်လည်း အပတ်စဉ်လွမ်းမိုးမှုဟုယူဆလာသည်။ အမြင်အာရုံမှာ ခံယူချက်တခု၏မမျှတမှုဖြစ်ပေါ်နေသည်စသည်ဖြင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများနှင့်အတူ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလိုလာမည်။ ပြဿနာ၏အရင်းခံတော့ သင်၏အသိစိတ်မှားယွင်းမှုကြောင့်ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် ထိုစဉ်လူများ၏စိတ်ဆန္ဒ၌ရှိသည့် အတိုင်း ၎င်းတို့မှ ပွင့်လင်းစွာပြောပြရမည်။ အဘယ့်ကြောင့်ချိန်ခါတင့် ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးတခုအတွက် ပညာရှိပေါ်ထွက်သနည်း။ မမျှတမှုအဖူးအင့်ကို အဘယ်ကဲ့သို့တကယ်ညှပ်ပစ်လာနိုင်ပြီးထိုသူတို့၏ ဘဝမှာအတူတကွလျှောက်လှမ်းကြပါစေ။

ဓာတုဗေဒဘာသာတိုင်း၏အစုအရုံးသည် ပြိုင်ဖက်မရှိ။ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သမျှအရာများကို ဝိညာဉ်တော်က လုပ်ဆောင်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအမျိုးမျိုး၌၎င်းတို့ကို ပြန်လည်အသုံးပြုမည်။ အဘယ်အမှုအတွက် အခြားအဖွဲ့မှာ အာရုံမရောက်စေပဲ အဖွဲ့တခုတည်းကိုသာလုပ်စေသနည်း။ သို့သော် ညီအစ်ကိုများသတင်းကောင်းအတွက်ဆွဲဆောင်ဖို့အတူတကွ မဆက်ကပ်မီ နိမ့်ချခြင်း၌အခြားသူတဦးဦးကို ပို၍မနှစ်သက်လျှင် လုပ်ဆောင်သမျှသည် အနတ္တဖြစ်သည်။ အသင်းတော်ဘဝ၏အခြေခံအစိတ်အပိုင်းများကိုဓမ္မသစ်ကျမ်းထဲတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ ဘက်ပဲ့မှု မြင့်မားသော (ဥပမာ-ပေးထားတာက ခရစ်တော်တန်ခိုးဖြတ်ခဲ့သည့်အသင်းတော်ခုနှစ်ပါး) အစုအရုံးတိုင်းတွင် မမှန်မကန် လုပ်ရပ်နှင့်အတူ အားအင်ချိနဲ့ မှုများ နောင်တနှင့်ပြောင်းလဲကြရန်လိုအပ်ချက်ရှိကြသည်။ အတူတကွကြာညောင်းစွာ အတင်းဆွဲခြင်းအလွန်တွင် ကျွန်တော်တို့အလိုရှိသည့်မှန်မှန်ကန်ကန်ရော နှောသွန်သင်ခြင်း၊ သီဆိုခြင်း၊ စားသောက်ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း၊ ဂရုစိုက်ခြင်း၊ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သည့်အခြားအရာများစွာကို ကျန်းမာခြင်းအဖို့အလိုငှါ ပြုကြသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ အကြောင်းကိစ္စတွင် အများအားဖြင့် အစည်းအရုံးတခုအတွင်းဖော်ပြရန် မည်သို့သွန်သင်လာမည်နည်း။ အကယ်၍တဦးနှင့်တဦးပို၍ပွင့်လင်းစွာတိုင်ပင်မှုနှင့် တဦးကိုတဦးနားထောင်မှု တိုး၍ပြုလုပ်ခြင်းများသည် ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်အောင်အခြားနည်းလမ်းတခုအားဖြင့် မှန်ကန်စွာလုပ်ဆောင်နိုင်စေပါမည်။

အပိုင်း(၃) Part Three

လူနေအိမ်အရွယ်အစားမိသာဟာယ၏အယူအဆ၌ ကျွန်ုပ်တို့အခြေခိုင်မာစွာယုံကြည်မှုရှိသော်ငြားလည်း၊ တမန်တော်ဆိုင်ရာရိုးရာအစဉ်အလာအရ အသင်းတော်လက်တွေ့စောင့်ရှောက်မှုသည် လေးနက်စေရန် အရေးကြီးကြောင်းကျမ်းစာတွင် ကဗျည်းထိုးထားတာကတော့ စိတ်နေသဘောထားနှင့် လူထုပိုင်းအုံ့ခြင်း၌ပိုမိုကြီးမားများပြားမှုတခုဖြစ်သည်။ စင်္ကြာဝဋ္ဌာလုံးဆိုင်ရာ အသင်းတော်အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်လာသည်။ မကျန်းမမာသည့်ယုံကြည်သူများအတွက် အိမ်အသင်းတော်အထီးကျန်တခုအဖြစ်ဖြင့် တသီးတခြားရပ်တည်ရန်သာရှိသည်။ အိမ်အသင်းတော်တိုင်း၌မှန်မှန်ကန်ကန်ပြောဆိုခြင်းသည် များစွာပိုမိုကြီးမားသောမြို့မအသင်းတော်အဝင်တခုအဖြစ်ဖြင့် တည်နေရာသည်မည်သို့ပင်ဆို စေမြို့ဖြစ် (ဓမ္မသစ်ကျမ်း ပြုဆရာသည် အတွေးအခေါ်ပညာရှင်ဆင်ခြင်တုံတရားအားဖြင့်ထောက်မူကာ၊ အသင်းတော်တခုပင်ဖြစ်သော်လည်း မြို့မအသင်းတော်အဝင်ဖြစ်နေသည်။) သို့သော်ငြားလည်း သူတို့ဟာတနေရာတည်း၌ လူအားလုံးအတူတူဆုံစည်းဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်သည့်အရာပါ။ သို့သော်ငြားလည်း သူတို့အပေါ်မှာ ပြင်ပ၏ပယောဂတစ်ခုတရားထိန်းချုပ်အောက်အရောက်မခံပဲ ချမှတ်ထားသောဧရိယာစည်းစနစ်အောက်မှာ ဝိုင်းအုံ့လျက်မြို့မအသင်းတော်ဝင်ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် တလုံးတဝဖြစ်မှု လက်သင့်ခံမှု၊ ချစ်မေတ္တာအရာ၊ စပ်လျဉ်းမှုနှင့်ပူးပေါင်းပါဝင်မှု၌ယုံကြည်သူခပ်သိမ်းသည် မြို့မအသင်းတော်အဝင်ဖြစ်ကြသည်။

အားလုံးနှင့်စပ်ဆိုင်သည့် “အသင်းတော်ကြီး”ဟောခြင်းခြင်းနှင့် သွန်သင်ခြင်း၌ပြောရေးဆိုခွင့် ရှိပါသည်။ ရှိပါသည်။ အသင်းတော်၏သမ္မာကျမ်းသွန်သင်ခြင်းနှင့် အနက်ပြန်ခြင်းအမှန်တရား ရှိခိုးချိန်လွဲ၍တချိန်လုံးရှောင်လွှဲသင့်သောအရာမဟုတ်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် နောက်ဆုံးအဆုံးအဖြတ်ပေးတဲ့အရာပါပဲ။ သို့သော် အမိန့်အာဏာအတွက် အသုံးခံပစ္စည်းတော့မဟုတ်ဘူး။ ဘုရားသခင်၏လူများအတွက်သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏

အလုပ်လုပ်ခြင်းနှင့်လမ်းပြခြင်း အမျိုးမျိုးပင်စုံစုံပြီး သခင်ယေရှုမထွက်ခွာမီလွန်ခဲ့သည့် နှစ်၂၀၀၀ ကတည်းက သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ရှိ ခွဲပြီးပါပြီ။ အသင်းတော်သည် သမိုင်းရှိခဲ့ပြီး ပကတိရောက်ရှိနေသည့်အကြောင်းအရာတစ်ခုပေါ်မှာ လူအများ၏စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ပိုင်ခွင့်များဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အသင်းတော်ခေတ်ကာလဘုရားအသိ ပညာငြင်းချက်ထုတ် ပိုင်ခွင့်ကျွန်ုပ်တို့အမှန်တကယ်ရှိပါ၏လော။ သမ္မာကျမ်းစာအနက်ပြန်ခြင်းအပေါ်မှာ ပြန်လည်တည့်မတ်မှန်ကန်အောင် ပြုပြင်ခွင့် အသင်းတော်တစ်ခုချင်း(i.e.Rome) ယုံကြည်သူ တစ်ဦးချင်း၌ စကြာဝဠာဆိုင်ရာအလုံးစုံသောအသင်းတော်တွင် အဘယ်သူ၌အခွင့်ရှိပါသနည်း။ အစွန်းရောက်ဝါဒီဖြစ်သည့် ရောမကာလသို့လစ်တို့၏ ကြေငြာချက်အရ မည်သူတစ်ဦးတစ် ယောက်ကမျှ ကျမ်းစာအနက်ပြန်ဆိုထင်မြင်ယူဆပိုင်ခွင့်မရှိပါ။ သို့သော် ထိုထက်ရောမကြေငြာချက်က ဘာဆိုလိုသည် ကိုသာ သင်လက်ခံသင့်သည်။ ထိုအခါဆန့်ကျင်ဘက်အစွန်းရောက်ဝါဒီများက ရောမမြို့ရှိအသစ်သောပုပ်ရဟန်းမင်း တစ်ဦးကဲ့သို့ပင် ယုံကြည်သူအယောက်တိုင်းခံရသည်။ ကျွန်တော်၏ ကျမ်းစာအုပ်နှင့် ကျွန်တော်ပါ။ ဒါနဲ့ဘာကွာဟချက် များရှိလို့လဲ။ ဟူ၍။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ထောင်ခုနစ်စုအတွက် လမ်းညွှန်းမှုနှင့်ရွေးကောက်သည့်အမှုကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အား ဖြင့်ပြုခဲ့သည်ဟု ကျွန်တော်တို့ယုံကြည်နိုင်ပါ၏လော။ ယနေ့ခေတ်ခရစ်ယာန်တိုင်းမှာအခြေခံ ခံယူချက်များသန္ဓတည် နိုင်လောက်အောင် အခြေခံအကြောင်းရင်းများရှိသည့်အခါ အများရှေ့တွင်ယုံကြည်ခြင်းနှင့် လျှောက်လှမ်းသောအခါ ဤအချက်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သတိမပြုသင့်ပါ။ ဤအချင်းအရာသည် အခွင့်အာဏာကြောင့်ဖြစ်သည်။ အခြေခံ ယုံကြည်ချက်များတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည့် (၆၆)အုပ်သောကျမ်းစာသည် ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်ခံရေးသားချက်များ ပါဝင်လျက်ပြီးပြည့်စုံသည့် စာအုပ်ပေါင်းချုပ်ဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်ကိုအခြေခံလျက် သုံးပါးတစ်ဆူခံယူချက်၊ ခရစ်တော်၏ ဘုရားဇာတိ၊ ခရစ်တော်၏သဘာဝအားဖြင့်သာဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ယေရှု၏ အနာဂတ်ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ကြွလာခြင်း၊ သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကြောင့် အနာဂတ်၌ဘာမျှမရှိသည့် သင်္ချိုင်းနှင့်အနာဂတ်ကြီးမြတ်သော ပလ္လင်ဖြူတရားစီရင်ခြင်း၌ ပထဝီမြေကြီးအစိတ်စိတ် အမွှာမွှာကွဲလျက်ရှိခြင်း စသဖြင့်ခံယူချက်များရှိသည်။ မူရင်းခံယူချက်ဖြစ်သည့် “Sola scriptura” ၌သမ္မာ ကျမ်းစာသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြီးသတ်အမိန့်အဖြစ်ဖြင့် ယုံကြည်ချက်ပါဝင်သည်။ ဤအမိန့်အာဏာသည် ကိုယ်ကျိုးအတွက်မဟုတ်ပါ။ အသင်းတော်တစ်ခုလုံး၌ အမိန့်တစ်မျိုးတည်းပင်။ (သို့သော်ငြားလည်း ဒုတိယအတန်းစား ထဲကတစ်ခုဖြစ်သည်။) တိမောတေဩဝါဒစာတွင် ရှင်ပေါလု ရေးသားသည်မှာ “အသင်းတော်သည် သမ္မာတရားပေါ်တွင် အခြေစိုက် ထူထားသောတိုင်” ဖြစ်သည်(၁တိ၊ ၃:၁၅)။ ပြီးပြည့်စုံသောအသင်းတော်သည်တူညီသော နိဂုံးသို့ ဆိုက်ရောက်စေသည်။ ဘုရားသခင်အသံပညာကို စောင့်ထိန်းခြင်း၌အခွင့်အာဏာရှိသည်။ သွန်သင်ခြင်းသည် လူအများ သဘောတူ ခံယူချက်အပေါ် အသင်းတော်ကြီးထွားသည်။ ဧည့်ခံဖျော်ဖြေစရာမလိုပါ ဟူသောခံယူချက်ကို ဆန့်ကျင်သည်။

သမိုင်းဝင်အသင်းတော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုအမျိုးမျိုးသောယုံကြည်ခံယူချက်နှင့် ဝန်ခံချက်များအပေါ်တွင် ဖြတ်သန်းစေခဲ့သည်။ “creed” ဆိုသည်မှာ လက်တင်ဝေါဟာရဖြစ်ပြီး “ငါယုံကြည်သည်” ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းပြီး-ပြီးနောက်၊ အသင်းတော်တွင် “creed” စကားလုံးကို ကျမ်းစာအုပ်ထဲ၌ ထည့်သွင်းပုံနှိပ်ခဲ့သည်ကို သင်သိပါ၏လော။ ထိုအရာကို “စားပွဲခုံ မာတိကာများ” ဟုခေါ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာအုပ်တွင် အပြီးသတ်မှတ်တမ်း မရှိပါ။ အကြောင်းမှာ တမန်တော်ကာလအစဉ်အဆက်၌ ယနေ့ချိန်ထိအကျိုးဝင်ဆဲဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် သစ္စာရှိရှိ အသင်းတော်သမိုင်း၌မှန်ကန်စွာ ရေးသားထားသောသမ္မာကျမ်းစာ “သီဩလော်ဂျီ” နှင့်အညီ သင်ကြားပို့ချပေးသင့်သည် မဟုတ်ပါလား။ ဤယုံကြည်ခံယူချက် (creed) ကို အသင်းတော်တွင် အဓိကကျသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကလက်ခံရန် ငြင်းဆန် တတ်ကြသည်။ ယင်းတို့၏တစ်ခုတည်းသော စစ်တန်းလျားသီဩလော်ဂျီကြောင့်ဖြစ်ပြီး မရှိမဖြစ်လိုအပ်ချက်စာရင်း အပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ခုမျှထပ်မံ ဤဖြည့်စွတ်ရန် အလိုမရှိကြ။

အသင်းတော်တစ်ခုလုံးလိုလို အနက်အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုခြင်းကို စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။ လူတစ်ဦးစီတိုင်း နှင့်အတူ ဘက်လိုက်မှုမှသင်စွန့်ခွာပါ။ “ကိတ်မတ်တီဆန်” ဆိုသူ၏စာအုပ်၌ “shpe of sola scriptura” စကားလုံးကို ခေတ်မီ အမေရိကန်ဇဝင်ဂေလီဆိုင်ရာမူဝါဒ တစ်ခုအဖြစ်ဖြင့် ရည်ညွှန်းကိုးကားထားပြီး၊ “Sola scriptura” ဟုပြန်လည်ရှင်းလင်းတင် ပြခဲ့သည်။ လောကဓါတ်သိပ္ပံဝေါဟာရအရ ကျိုးကြောင်းပေါ်လုံးဝမှီခိုထားသည့်အယူအဆ အသိဉာဏ်ရရှိခြင်းနှင့် ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို လိုလား၍ ကြမ်းထော်သောတသီးတခြားနေခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သောစကားလုံးဖြစ်သည်။ ဤခေတ်မီသော ထပ်ဆင့်အနက်ပြန်ဆိုခြင်းသည် ယုံကြည်သူအယောက်တိုင်းကို ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်၊ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှုနှင့် တရားစီရင်ခြင်း အတွက် ခွင့်ပြုချက်ပေးထားသည်။

အကျိုးရလဒ်သည် ဆွေမျိုးရေးဝါဒ၊ဘက်လိုက်မှုဝါဒနှင့် သီဩလော်ဂျီဆိုင်ရာ ဝရန်းသုန်းကားမှုများကို ယနေ့ ခေတ်သစ်ဇဝင်ဂေလီဆိုင်ရာ အယူဝါဒသမားများ၌တွေ့ရသည်။ မက်တီဆန် ဆိုသူက ညွှန်ပြသည်မှာကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးစီသည် ကျမ်းစာနှင့်အတူကွဲပြားခြားနားသော ကြိုတင်သတ်မှတ်ထားခြင်းများ နားမလည်သောကိစ္စများ၊ အရေးကြီးသော အချက်အလက်များ၌ အသိဉာဏ်နည်းခြင်း၊ရေးကြီးခွင့်ကျယ်ပြခြင်း၊အပြစ်နှင့်ပြည့်ဝမှုများလာသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကြားနေဝါဒများမှ အလှမ်းဝေးကတည်းက ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်စီဖတ်ရှုသည့်အရာ ကျမ်းစာပါ။ အမှန်တကယ် ထိုနေရာမှာ

မရှိတတ်ဘူး။ လွဲလျော်သည့်အရာများသာ ထိုနေရာတွင်ရှိနေသည်။ ဆင်ခြင်သုံးတတ်မှုနှင့် အမှားအမှန်ခွဲခြားစိတ်သည်သာ အပြီးသတ်အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသူဖြစ်သူဖြစ်လာသည်။ စကြာဝဠာလုံးဆိုင်ရာ သမ္မာဆရာဦးတည်ချက်ကျမ်းစာသည် အကျိုးဆက်မရှိသည့် သဘောသက်ဝင်မှုသာပြုသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုလျှင် အသင်းတော်မှတစ်သံတည်းဖြင့် ကျမ်းစာကဘာသွန်သင်သည်ဟု ထုတ်ပြန်ကြေငြာမည့်အစား လူတိုင်းကကျမ်းစာအနက် ပြန်ရာမှာကိုယ်အမြင်၌ မှန်သည်ဟုထင်သည့်အတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ပြန်တတ်ကြသည်။ အသက်ရှင်သောဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ထက်အခြားသော ပဋိပက္ခဖြစ်ခြင်းအသံများ၏ ဆူညံသံများကြားတွင် မယုံကြည်မှုလောကနားသော တရုတ်မှုမှစွန့်ခွာစေသည်။ နောက်ဆုံး အသေးစိတ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလျှင်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း၌ မိမိယုံကြည်ခံယူချက်ကို ထူထောင်ရန်အတွက် ဝန်တာရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်ရသည်။

အသင်းတော်တစ်ခုလုံး ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်း၏အခြေခံနှင့် ဆိုင်သောခံယူချက်အများအပြားကိုမှန်ကန်စွာ အနက်ပြန်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ရှင်းလင်းစွာဖြင့်ပြောရသည်။ ဤအရာများကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည် သမ္မာကျမ်းစာ၏ သွန်သင်မှုကိုငြင်းခြင်းမြောက်သည်(၁တိ။၁၃)တွင် အများကသဘောတူလက်ခံသည့် ကောင်းမွန်သောအခြေအနေကို ထိုသူတို့မဆုပ်ကိုင်သူတို့၏ မှားယွင်းသောခံစားချက်ကို သွန်သင်ရန်အခွင့်မပေး။ တမန်တော်အရာ အသင်းတော်လူကြီး အရာ၊ ဝတ်ပြုဆရာအရာတို့၌လည်း စာရင်းကြဟု (၁တိ။၃း၉၊ ၁တိ။၁း၉)တွင်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ အသင်းတော်များသည် တည်ငြိမ်သောကန်ရေပြင်ပေါ်တွင် သေးငယ်၍ လှော်ခတ်ထားသော လှေနှင့်မတူပါ။ ၎င်းအစားမှန်တိုင်းနှင့်ပင်လယ်လှိုင်းထန်သည့် အရပ်ကို ဖြတ်သန်းရလိမ့်မည်။ စိန်ခေါ်မှုလာပါလိမ့်မည်။ သဘောကုန်းဘက်ပေါ်တွင် စစ်တန်းလျားသွန်သင်မှုများကို ဆေးကြောပေးရမည်။ ထိုကိစ္စသည် ဤအချိန်၌အကြောင်း မဟုတ်ပါ။ စစ်သဘောကပွတ်နိနှင့် တူပေသည်။ အားလုံးသောအပိုပစ္စည်းများကို လက်မခံရန်ကျွန်တော်တို့ပြောရမည်။ ဆန့်ကျင် ကာကွယ်လျက် လွှဲမှားသောယုံကြည်ချက်ရှိသည့် သီဩဒါလော်ဂျီကို လက်ခံရန်ငြင်းဆိုရမည်။ “ဘိုးဒါးစ်” ခေါ်မှားယွင်းသွန်သင်ခြင်းနှင့် မလိုလားအပ်သော ၎င်းတို့ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်ကို ဆိုလိုသည်။ ကောင်းပါပြီမတူညီသည့် အရာနှစ်ခုကြားတွင် မှန်ကန်သောလမ်းကြောင်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ဆန့်ကျင်မှုကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ပြောပြရမည်။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အားနောင်တအတွက်အခွင့်ပေးလျက် သမ္မာတရား၏ အသိပညာဗဟုသုတအားဖြင့် သူတို့ကိုဦးဆောင်မည်။ သူတို့၌ စဉ်းစားအာရုံရရှိလာပြီး မကောင်းဆိုးဝါး၏ ထောင်ချောက်မှလွတ်မြောက်လာမည်။ သူသည် ထိုသူတို့အား အဖမ်းခံရသူများဖြစ်စေရန် သူကြံစည်လုပ်ဆောင် နေသည် (၂တိ။၂း၂၅-၂၆)။

- Steve Atkerson